

Publicerad 2017-12-28 23:33 av Adam Sliwa

Minuterna som försvann

Jag tittar på min nya klocka och ser att endast de stora klockslagen visas.

Minuterna, visas inte, de existerar inte. Skaparen kanske tänkte att de inte

är så viktiga, de är de stora klockslagen som ska visas upp.

Det är samma sak i våra liv, vi väntar och hoppas på de stora klockslagen,

födslar, bröllop, fester och begravningar.

Ögonblicken mellan dessa är

onämnda -

icke existerande.

Alla dessa ögonblick; när vi väntar på bussen, när vi köper mjölk

i våra sämsta kläder, när vi klipper gräset, eller alla dessa moment där ingenting händer.

Den moderna civilisationens största mardröm!

Tid ska fyllas, saker ska göras, mål ska uppnås, vi ska framåt!

Att vara är att göra! är slagorden för den moderna tidens förkämpar.

Arbetslösa, sjukskrivna och pensionärer ses på med stor misstro.

När man har svårt att svara på frågan vad gör du, tittar den moderne mannen

tvivlande på oss medans han undrar, vad existensberättigar denna sorgliga varelse?

Den moderne mannen vill ha rörelse, att saker ska hända, han vill ha huvudrollen i filmen

om sig själv, förändra världen, göra något stort, bli ihågkommen.

Han tror att hans liv skulle kunna jämföras med en internationell flygplats som Heathrow. Folk på gång, folk

på väg, hela världen kondenserad till ett antal terminaler,

ständigt nya avgångar, ständigt nya människor.

Egentligen är metaforen en stackare som sitter på en öde landsvägsstation och väntar på det enda tåget som går till Stockholm. Istället för att göra annat, kommer han tidigt på

morgonen. Tåget går först på kvällen, men han vill vara säker på att inte missa det stora

ögonblicket.

Många av oss är likadana, på söndagen ligger vi i sängen och har ångest över måndagen,

innan måndagen ens har börjat har vi förstört den med vår inställning, under lunchen, samma måndag har vi förstört fredagen med våra orealistiska förväntningar.

Som eleverna som endast pratar om sommarlovet ser många livet som en transportsträcka

med korta stunder av glädje på vår destination.

På livets ändhållplats sitter du där och räknar minuter, sekunder bönar och ber om ett ögonblick. Du tittar på din klocka och ser minuterna och sekunderna bara att klockan

har stannat och du kan inte byta batterier.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Adam Sliwa med Poeter.se id #102047 innehar upphovsrätten